

Arrest

nr. 105 215 van 18 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. MONDELAERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 12 november 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de Agenebode - Estako tribe te behoren en praktiserend christen te zijn. U bent geboren te Benin City op 25 maart 1974.

Toen u in 1989 in uw eerste jaar aan de secundaire school voor meisjes zat als intern, was er een ‘oriëntatie avond’. De ‘Senior’ meisjes maakten de eerstejaars wakker en werden gedwongen rituelen te

ondergaan en een eed af te leggen. Elke eerstejaarsstudent werd aan een Senior toegewezen, u werd aan M. O. toegewezen. Twee dagen later riep M. O. u op haar kamer en ze kustte u, raakte u aan, raakte uw borsten aan en ze forceerde haar hand in uw vagina. U voelde zich er niet goed bij, maar durfde niets te zeggen omwille van de eed. Na veel oefenen raakte u gewoon aan het gedrag van M. O. en de relatie tussen jullie duurde twee jaar. In 1992 initieerde u – als Senior – op uw beurt een eerstejaarsstudente, V.. U had met haar een relatie die ongeveer negen maanden duurde. Verder had u nog een relatie met Es. Ej.. Deze relatie duurde langer dan één jaar en stopte toen u afstudeerde. Tijdens uw studies aan de universiteit had u een volgende lesbische relatie met N. O. en deze relatie duurde twee jaar. In 2005 had u een eerste relatie met een man, Cl., en die relatie duurde enkele maanden. In 2006 of 2007 had u een relatie van zes maanden met M. H.. Begin 2011 stelde uw moeder u voor aan P. O.. Ze stelde aan u voor om met hem te huwen, omdat ze kleinkinderen wilde hebben. U ging ermee akkoord, omdat u uw moeder een plezier wilde doen. Sinds maart of april 2011 woonde u samen met Peter en in december 2011 waren jullie verloofd. Eind 2011 ging u een lesbische relatie aan met F. M.. Op een gegeven moment riep u O. – de dochter van de eigenaar van uw huis – bij u en u begon haar borsten en billen te betasten. Ze vroeg om haar met rust te laten en gaf aan dat ze het tegen haar ouders zou zeggen. Nadien riep haar moeder u bij zich en verdachten ze u van homoseksualiteit. Op 12 oktober 2012 vroeg u aan uw vriendin F. M. om naar uw huis – waar u met uw verloofde woonde – te komen. Uw verloofde was op reis en na het eten had u seks met F. M.. Er werd aan de deur geklopt en toen u open deed zag u een mensenmassa, de politie, de huiseigenaar, de vader van F. en uw burens. De mensen drongen naar binnen, brachten F. M. naar buiten en de politie bracht u naar de cel. U werd opgesloten en F. ging met haar vader naar huis nadat deze verklaarde dat u F. gedrogeerd had. De dag nadien verscheen F. M. in uw cel en ze zei dat ze tegen politie kwam zeggen dat het niet waar was dat u haar gedrogeerd had, maar dat ze echt lesbisch was. Hierdoor werd ze ook opgesloten in de cel. Later die dag werden F. en u geroepen en jullie werden allebei vrijgelaten. Haar vader nam u ook mee, zette u onderweg af, gaf u geld en zei dat u moest ontsnappen, want dat u anders verdere problemen zou kennen. De dag dat u werd vrijgelaten, ging u naar een hotel. U vroeg aan uw broer Joseph om zaken voor u op te halen in uw huis en de dag nadien vluchtte u naar uw nicht Ir. in Kameroen. Deze contacteerde een smokkelaar zodat u op 11 november 2012 van Douala naar Brussel kon vliegen, waar u op 12 november 2012 toekwam en een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van uw homoseksuele geaardheid, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw scholing, uw werkzaamheden, uw woonplaatsen, het gebruik van uw paspoort en uw verblijf in Europa niet consistent zijn.

Toen u gevraagd werd waar en tot wanneer u scholing volgde, gaf u aan dat u tot 2004 naar school ging en dat dit de universiteit was. Verder gaf u aan dat u in 2007 werkloos was en u werk zocht maar er geen vond en dat dit u motiveerde om sinds 2008 een eigen cosmeticsalon / winkel te beginnen (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd waar u woonde gedurende uw leven, gaf u aan dat u vanaf uw geboorte tot 2000 bij uw ouders in Benin City woonde, dat u vanaf 2000 iets meer dan een jaar in Lagos woonde in Era Quarters, dat u nadien terug bij uw ouders ging wonen tot u in april 2011 samen ging wonen met uw verloofde Peter (gehoor CGVS, p.4 en p.15-16). Verder gaf u aan dat u sinds 2006 een eigen paspoort had. Toen u gevraagd werd waarvoor u het nodig had, zei u dat dit voor identificatie was en u gaf aan dat u er nooit mee reisde. Verder gaf u aan dat u Nigeria enkel verliet om naar Kameroen te gaan en u nooit naar andere landen ging (gehoor CGVS, p.17). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat er informatie bestaat waaruit blijkt dat u in 2007 naar Duitsland reisde en u gevraagd werd er iets over te zeggen, gaf u eerst geen reactie, maar toen de vraag herhaald werd gaf u toe dat u in Duitsland toegelaten werd om te studeren. U gaf aan dat u van 2007 tot september / oktober 2010 in Duitsland verbleef (gehoor CGVS, p.17). Gelet op uw toegegeven verblijf in Duitsland van 2007 tot september / oktober 2010, zijn uw eerdere verklaringen betreffende uw scholing, uw werkzaamheden, uw woonplaatsen, het gebruik van uw paspoort en uw verblijf in Europa niet

consistent. De door u gegeven verantwoording om uw verblijf in Duitsland van ruim drie jaar niet te vermelden, namelijk dat u er niet aan dacht (gehoor CGVS, p.17) is geen afdoende verklaring. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Tevens mag verwacht worden dat zij tijdens de ganse asielpcedure eenduidige verklaringen aflegt. Het feit dat u duidelijk nagelaten hebt dit te doen, tast uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig aan.

Verder kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

U verklaarde dat er in 1989 – toen u in uw eerste jaar aan de secundaire school voor meisjes zat als intern – een ‘oriëntatie avond’ was, dat de ‘Senior’ meisjes u en de andere eerstejaars wakker maakten, dat jullie gedwongen werden jullie kleding uit te doen, jullie met het gezicht naar beneden om de grond moesten liggen, jullie zeven stokslagen kregen, naakt moesten dansen, moesten urineren in een emmer en hier nadien van moesten drinken op het moment dat jullie de eed aflegden er niets van te zeggen. U gaf aan dat u voor het tweede deel van de ‘oriëntatie avond’ aan de Senior ‘M. O.’ werd toegewezen, dat ze u op haar kamer riep, ze u kustte, u aanraakte, uw borsten aanraakte en ze haar hand in uw vagina forceerde en het zo begon (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat u er zich niet goed bij voelde, u zich niet comfortabel voelde en u weerstand wilde bieden, maar durfde niets te zeggen omwille van de eed (gehoor CGVS, p.6-7). Verder gaf u aan dat u er na lang oefenen aan gewoon werd en het leuk vond (gehoor CGVS, p.6 en p.22). Verder gaf u nogmaals aan dat u het eerst niet leuk vond, maar u nu gewoon bent seks te hebben met een meisje en dit komt omdat u steeds ‘contact’ moest hebben met Mary en het een deel van u werd (gehoor CGVS, p.11). Toen u verder gevraagd werd sinds wanneer u besepte dat u lesbisch bent, gaf u aan dat het sinds de secundaire school is en Mary u introduceerde en u voordien nooit gevoelens had voor jongens of meisjes (gehoor CGVS, p.23-24).

Verder gaf u aan dat u in 1992 – als Senior – op uw beurt een eerstejaarsstudente initieerde, genaamd V.. U gaf aan dat het traditie is en jullie seks hadden. Toen u gevraagd werd of V. lesbisch is, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd waarom jullie dan seks hadden, gaf u aan dat ze niet lesbisch was, maar jullie haar erin introduceerden, zoals ook u erin geïntroduceerd werd. U gaf aan dat u evenmin lesbisch was toen u op de school toekwam, maar dat u het werd door de eed af te leggen. (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd of alle studentes aan de school dan lesbisch waren, gaf u aan dat alle interne studentes lesbisch waren, dat dit er meer dan honderd zijn en dat ze allemaal ‘geïntroduceerd’ werden en er dus steeds meer studentes lesbisch werden (gehoor CGVS, p.9).

Het is niet plausibel dat een gedwongen initiatie en oriëntatie de basis kunnen vormen om de lesbische geaardheid te ‘krijgen’ en het ‘blijven oefenen’ van seks met een vrouw deze activiteit van iets waarbij u zich niet goed bij voelde, u zich niet comfortabel voelde en u weerstand tegen wilde bieden plotseling zou wijzigen naar iets wat u leuk vond (gehoor CGVS, p.6-7 en p.22). Voormelde vaststellingen ondergraven op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake de ontdekking van uw lesbische geaardheid.

Uit uw verdere verklaringen blijkt dat u – overigens correct – besepte dat de Nigeriaanse maatschappij niet moet weten van homoseksualiteit en men een lesbische persoon kan vervolgen en opsluiten (gehoor CGVS, p.19, p.22 en p.27). Toen u gevraagd werd hoe u zich voelde toen u besepte dat u de lesbische geaardheid had, gaf u ontwijkend aan dat u emoties en gevoelens heeft voor vrouwen en u seks met vrouwen wil hebben, vooral als u ze graag hebt (gehoor CGVS, p.23). Toen de vraag herhaald werd en u gevraagd werd hoe u zich voelde toen u voor het eerst besepte dat u de lesbische geaardheid had / van vrouwen hield, gaf u aan dat u zich er goed bij voelde. Toen u daarop expliciet gevraagd werd of u zich gelukkig of ongelukkig voelde of hoe u zich voelde toen u voor het eerst besepte dat u de lesbische geaardheid had, verklaarde dat u gelukkig was en u verduidelijkte dit met ‘I liked it!’ (gehoor CGVS, p.23-24). Uit bovenstaande verklaringen, blijkt geenszins dat u uw lesbische geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt én uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u zich hier – integendeel – gelukkig bij voelde en volstrekt niet besepte dat u afweek van de heersende norm.

Voorts kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde lesbische relaties.

Toen u gevraagd werd of u relaties had met meisjes, gaf u aan van wel, namelijk met Mary. Toen haar volledige naam gevraagd werd gaf u – na lang nadenken – aan dat het ‘O.’ was of zoiets. Na nogmaals lang nadenken schreef u de naam ‘M. O.’ op. Opnieuw moest u erg lang nadenken toen u gevraagd

werd van wanneer tot wanneer u een relatie had met haar. U gaf aan dat de relatie ongeveer twee jaar duurde (gehoor CGVS, p.6). U verklaarde dat er een 'oriëntatie avond' was in uw school (zie supra), dat Mary uw Senior was en dat ze u op haar kamer riep, ze u kustte, u aanraakte, uw borsten aanraakte en ze haar hand in uw vagina forceerde en het zo begon (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat u er zich niet goed bij voelde, u zich niet comfortabel voelde en u weerstand wilde bieden (gehoor CGVS, p.6-7). Verder gaf u aan dat u er na lang oefenen aan gewoon werd en het leuk vond (gehoor CGVS, p.6 en p.22). Toen u gevraagd werd of u ooit gehouden hebt van Mary, gaf u aan dat u na verloop van tijd wel moest, want ze de Senior was die aan u vast hing. U gaf aan dat de relatie eindigde toen Mary afstudeerde en u haar nadien miste. U had nadien geen contact meer met haar en u kon niet zeggen hoe dit kwam (gehoor CGVS, p.7-8). Niet alleen zijn uw verklaringen betreffende het begin van jullie relatie ongeloofwaardig, men dient eveneens op te merken dat uw verklaringen dat u van haar moest houden, u eerst tot seks gedwongen werd maar u er na lang oefenen aan gewoon werd en het leuk vond en u Mary na jullie relatie van twee jaar miste, doch geen contact meer hadden eveneens er merkwaardig en weinig doorleefd overkomen.

Toen u gevraagd werd of u nadien nog relaties met meisjes had, gaf u – na lang nadenken – aan dat u een relatie had met V.. Toen u naar de volledige naam van V. gevraagd werd, gaf u aan dat u weet dat haar naam met 'Or.' begon, maar u het niet meer weet, omdat het een lange naam was (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd hoe de relatie met V. begon, gaf u aan dat u – als Senior – haar op uw beurt – als eerstejaarsstudente – in 1992 initieerde. U gaf aan dat u met haar een relatie had die ongeveer negen maanden duurde. Toen u gevraagd werd wat tussen jullie gebeurde, gaf u vaag aan dat ze aan u gehecht werd, zoals u aan Mary. U gaf aan dat u de 'traditie' verderzette en seks had met V.. Toen u daarop gevraagd werd of V. lesbisch is, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.9). Opnieuw kan men stellen dat uw verklaringen betreffende het begin van jullie relatie ongeloofwaardig zijn en weinig doorleefd overkomen, namelijk dat het opnieuw een relatie betreft tussen twee meisjes waarvan er – minstens – één niet lesbisch is en de relatie zich bovendien beperkte tot (gedwongen) seks.

Verder haalde u aan dat u nog een relatie had met Es. Ej.. Toen u gevraagd werd wat er gebeurde, gaf u aan dat jullie vrienden werden en samen seks hadden (gehoor CGVS, p.9). U gaf aan dat u na Es. een relatie begon met N. O. en dat deze relatie twee jaar duurde. Toen u gevraagd werd naar de namen van haar ouders, gaf u aan dat het N. was. Na lang nadenken gaf u aan dat het 'Mr. O.' is en u de andere naam niet meer kende. Verder gaf u aan de naam van haar moeder niet te kennen, om later aan te geven dat ze haar moeder meestal 'L.' noemde. Toen u gevraagd werd naar het beroep van haar vader, gaf u – na een twintigtal seconden nadenken – vaag aan dat hij 'zakenman' was. U gaf aan dat uw partner N. O. drie zussen en twee broer heeft, maar u slaagde er slechts in om van één broer de naam te geven; de namen van de zussen kende u evenmin (gehoor CGVS, p.10-11). Van iemand die een relatie van twee jaar gehad heeft, kan men een grotere basiskennis van diens directe familie verwachten. Dat uw kennis ter zake dermate beperkt is, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw lesbische relatie met N. O..

Verder gaf u aan dat u een lesbische relatie aanging met F. M.. Toen u gevraagd werd wanneer u een relatie met haar aanging, gaf u – na een halve minuut nadenken – vaag aan dat dit in 2011 was. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aarzelend aan dat u het niet juist meer weet, maar dat het tegen het einde van 2011 was. U had er geen idee meer van welke maand dit was (gehoor CGVS, p.12). U gaf aan dat ze naar dezelfde secundaire school was geweest als u. Toen u daarop gevraagd werd of ze lesbisch was voor ze naar die school ging, gaf u aan van niet. U gaf aan dat ze lesbisch werd, omdat ze hetzelfde ondergaan had als u (gehoor CGVS, p.12). U gaf aan de naam van haar moeder niet te kennen en u kwam niet verder dan te zeggen dat de naam van haar vader 'chief M.' is. Toen u gevraagd werd van welk dorp haar vader chief was, moest u opnieuw nadenken. U gaf aan dat u stress had. Toen u de vraag opnieuw opgeworpen werd, gaf u aan niet te weten in welk dorp hij chief was (gehoor CGVS, p.13-14). Toen u verder gevraagd werd welke activiteiten u en F. samen deden, gaf u aanvankelijk enkel aan dat jullie seks hadden en dat jullie dit deden in het huis waar u met uw verloofde, Peter, samenwoonde (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of dit niet riskant was, gaf u aarzelend aan dat Peter niet steeds in de buurt was (gehoor CGVS, p.14). Van iemand die een relatie van bijna een jaar gehad heeft, kan men een grotere basiskennis van diens directe familie verwachten. Dat uw kennis ter zake dermate beperkt is, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw lesbische relatie met F. M. en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vervolging die u omwille van deze relatie en uw geaardheid onderging.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw gedrag niet in overeenstemming is met uw vrees voor vervolging.

U verklaarde dat u op een dag O., de dochter van uw huiseigenaar, riep en u haar borsten en billen begon aan te raken. Toen u gevraagd werd of O. lesbisch is, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd waarom u dan het risico nam om haar borsten en billen aan te raken, gaf u aan het niet te weten, maar dat u gevoelens hebt voor vrouwen (gehoor CGVS, p.20). Verder verklaarde u dat u op 12 oktober 2012 door een mensenmassa, de politie, de huiseigenaar, de vader van F. en uw burens betrappt werd toen u met F. M. aan het vrijen was. U gaf verder aan dat u niet wist dat het raam open was. Toen u daarop gevraagd was waarom u het risico nam om te vrijen met een andere vrouw voor een open raam, gaf u aan dat u het niet wist, dat u de deur dicht gedaan had en u dacht dat jullie veilig waren. Verder gaf u aan dat u weet dat het een grote misdaad is om tijdens de daad betrappt te worden (gehoor CGVS, p.19). Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving (zie administratief dossier en uw eerdere verklaringen) – bovenstaand risicovol gedrag stelde.

Vervolgens blijkt ook uw kennis van de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst beperkt te zijn.

Toen u erop gewezen werd dat er in Nigeria een wetsvoorstel was betreffende 'homoseksualiteit' en u gevraagd werd er iets over te vertellen, gaf u aan dat het niet aanvaard werd en u gaf vaag aan dat ze 14 jaar gevangenisstraf eisten. Toen u gevraagd werd wat in het wetsvoorstel stond, gaf u aan de vraag niet te begrijpen. Toen daarop de vraag herhaald werd en gespecificeerd werd waarover het wetsvoorstel ging, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.22). Van iemand die daadwerkelijk de lesbische geaardheid heeft, mag men een betere kennis ter zake verwachten, temeer daar blijkt dat het wetsvoorstel heel wat persaandacht kreeg (zie administratief dossier). Toen u werd gevraagd of er in Nigeria organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, gaf u vaag aan dat u hoorde van 'Human Right' ... 'something'. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan de volledige naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.24-25). Nochtans blijkt dat er minstens één organisatie bestaat in Nigeria die opkomt voor de rechten van homoseksuelen in Nigeria en dat deze openlijke pleidooien tegen vervolging van homoseksuelen houdt. Verder blijkt dat er ondertussen reeds een tiental groepen van 'gays and lesbians' gevormd zijn in Nigeria (zie administratief dossier). Toen u werd gevraagd of u andere homokoppels kende in Nigeria, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.25). Toen u werd gevraagd of u hoorde van andere homoseksuelen die problemen hadden in Nigeria wegens hun geaardheid, gaf u na lang nadenken aan van niet. Later gaf u aan dat u las dat twee mensen betrappt werden in het noorden van Nigeria en dat ze in brand gestoken werden en gedood werden. U kende hun namen echter niet (gehoor CGVS, p.25). Bovenstaande vage verklaringen en onwetendheden doen verder in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid én bijgevolg aan de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U legde een brief neer van de 'National Population Commission' (dd.5/4/2007), waaruit blijkt dat u een geboortecertificaat aanvraag en dit afgeleverd werd 'op verklaring van eed'. De 'Birth attestation letter' die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U legde verder twee scholingsattesten, respectievelijk van de universiteit van Benin (dd. 27/7/2005) en de gemeenschapsdienst die u deed (dd. 6/9/2006) voor. Deze tonen aan dat iemand met de door u opgegeven naam afstudeerde aan de universiteit en een jaar later gemeenschapsdienst deed, maar hebben evenmin sluitende bewijswaarde voor uw identiteit. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en in een tweede middel de schending van artikel 3 EVRM.

2.3. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster verontschuldigt zich over het feit dat zij over haar verblijf in Duitsland als student niet onmiddellijk volledige klaarheid heeft gegeven en zij een brief bijvoegt van de "Universität Hohenheim" in Stuttgart d.d. 25/8/2010 waar zij gestudeerd heeft. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster nu bevestigt dat zij in Duitsland heeft verbleven, terwijl de verplichting om eerlijk alle essentiële gegevens te vermelden inherent is aan de op haar rustende medewerkingsplicht en de eerder vastgestelde leugens niet teniet doet. Integendeel verzoekster heeft manifest getracht de migratiewetgeving te omzeilen en heeft uiteindelijk pas bij confrontatie toegegeven (gehoor p. 17). Dat zij verder inderdaad naar de universiteit ging en hiervan stukken werden bijgebracht (stukken 4), dat zij inderdaad een cosmeticsalon heeft uitgebaat en dat zij inderdaad gewoond heeft op de plaatsen zoals aangegeven, enz., vermag evenmin deze conclusie te wijzigen.

3.2. Verzoekster meent dat er over haar identiteit moeilijk discussie kan zijn: enerzijds werd er gezegd dat zij in Duitsland geweest is en anderzijds zou de identiteit onbekend zijn. Verzoekster voegt reeds eerder voorgelegde en beoordeelde documenten en één nieuw document bij van de Universität Hohenheim van 25/08/2010.

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Aangaande de reeds eerder aangebrachte documenten verwijst de Raad naar de motieven van de bestreden beslissing, dewelke hij bijtreedt. Verder kan opnieuw vastgesteld worden dat de kopie van het Einschreiben van de Universität Hohenheim van 25/08/2010 geen gegevens bevat waarmee kan geverifieerd worden of dit document wel degelijk betrekking heeft op verzoekster noch of ze studies heeft aangevat en volgehouden. Verzoeksters identiteit staat derhalve niet vast.

3.3. Wanneer de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Indien stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, dan kan de geloofwaardigheid wel degelijk blijken uit de asielzoekers verklaringen betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36). Een beweerde homoseksualiteit kan immers slechts aannemelijk worden geacht wanneer de asielzoeker blijkt geeft van

een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Het komt binnen de plicht tot medewerking aan de asielzoeker toe hierover voldoende oprecht te zijn.

3.4. Verzoekster meent dat de stelling dat de commissaris-generaal stelt dat een seksuele geaardheid niet geleerd of geoefend dient te worden, dat het er automatisch is, eigenlijk alles en niets zegt. Verzoekster meent dat seksualiteit wel degelijk gepaard kan gaan met oefening een rijpingsproces, dat er bij de meeste mensen in het begin terughoudendheid is, angst voor het onbekende, en zeker als de geaardheid haaks staat op de maatschappelijke opvattingen (homoseksualiteit), dat de eerste seksuele ervaringen, zeker als zij in een sfeer van een kostschool waar ouderen dominant zijn, iets wordt opgedrongen en stelt dat dit verhaal wel degelijk consistent is. Verzoekster meent dat het allerminst duidelijk is hoe de commissaris-generaal tot het besluit komt: weinig doorleefd en niet geloofwaardig, dat het houden van vrouwen, en dat graag hebben, wel even iets anders is dan de maatschappelijke perceptie van dit gegeven.

3.5. Indien verzoekster meent dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet kon besloten worden dat verzoekster niet lesbisch is, dan laat ze na aan te geven waaruit dit dan wel moet blijken. Verzoekster toont evenmin aan waarom het niet redelijk is te veronderstellen dat het ontdekken van de eigen lesbische geaardheid geen ongerustheid met zich meebrengt, minstens een zoeken naar een draaglijke aangepaste levensstijl, zeker in een homofobe maatschappij als Nigeria. Aldus kan verwacht worden dat zij doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen lesbische bewustwording, ervaringen en relaties, de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in haar land, *quod in casu non* zoals blijkt uit hetgeen volgt.

3.5.1. Een lesbische geaardheid veronderstelt inderdaad een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen, en zeker niet - voor zover verzoeksters relaas *überhaupt* al waarachtig is - een zekere (gedwongen) gewenning aan herhaalde, ongewenste lesbische intimiteiten. Indien verzoekster over haar eerste ervaring met M. stelt dat ze haar hier niet goed bij voelde (gehoor p. 6) en op de vraag of ze ooit van M. hield, antwoordt "*Na verloop van tijd moest ik wel*" (gehoor p. 7), dan kan hieruit enkel blijken dat verzoekster geen aangeboren voorkeur voor (handelingen met) vrouwen heeft, integendeel, ook wat verzoeksters tweede relatie met V. betreft, stelt ze dat V. niet lesbisch was, maar dat het een traditie was die verder moest gezet worden en dat ze dit moesten doen (gehoor p. 8). Ook hieruit kan geen lesbische geaardheid blijken, te meer verzoekster inzake haar eigen geaardheid nog verklaarde dat "*ik was geen lesbische toen ik naar de school kwam, maar ik werd erin geïntroduceerd. Door die eed af te leggen word je lesbisch*" (gehoor p. 8) en verder meent dat alle studentes die het initiatieritueel hadden meegemaakt, lesbisch geworden zijn. Dergelijke beweringen zijn bezwaarlijk een realistische of doorleefde weergave van de eigen lesbische geaardheid, hoogstens kunnen hieruit bepaalde gedwongen seksuele handelingen blijken.

Evenmin kan verzoekster overtuigen waar ze meent dat ze lesbisch is "*Omdat ik nu gewoon ben om seks te hebben met een meisje. Nu heb ik wel gevoelens en emoties*" (gehoor p. 11). Het is niet geloofwaardig dat het stellen van bepaalde lesbische handelingen, zonder dat men lesbisch is, uiteindelijk wel een transformatie naar een lesbische geaardheid zou kunnen bewerkstelligen. Verzoekster toont dit geenszins aan. Indien verzoekster haar ontdekking van haar lesbische geaardheid beschrijft als "*ik was gelukkig*" en meent dat zij tijdens haar adolescentie geen problemen heeft gekend omwille van het feit dat het anders was (gehoor p. 24), dan kan hieruit evenmin een realistische en doorleefde bewustwording blijken, te meer gezien het illegale en zwaar gestigmatiseerde karakter van homoseksualiteit in Nigeria. Ook verzoeksters onvoorzichtige beleving van haar homoseksualiteit – door het vrijen met F. voor een open raam en het betasten van de dochter van haar *landlord* – komt allesbehalve doorleefd voor, te meer gezien de bijzonder zware maatschappelijke en gerechtelijke gevolgen in Nigeria.

3.5.2. Verder stelde de commissaris-generaal terecht vast dat verzoekster geen voldoende toelichting bij haar beweerde lesbische relaties kan geven. Dat verzoekster gestresseerd is en haar psychische toestand vrij benard is, kan niet verschonen dat verzoekster dermate onwetend is over haar partners. Immers het is net eigen aan een liefdesrelatie dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, waaronder familiale situatie en levensomstandigheden, zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving. Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk een bijzondere emotionele band te hebben met diverse vrouwen.

3.5.3. Verzoekster kende haar verloofde sinds februari 2011 en woonde met hem samen van april 2011 tot oktober 2012, doch kan zijn familie geenszins genoegzaam toelichten terwijl de relatie via de band tussen respectieve moeders geïnitieerd werd (gehoor p. 4). Waar verzoekster aanvoert dat ze “*inwendig niet blij, maar ik heb geen keuze, dus ik was het ermee eens*” kan dit niet overtuigen (gehoor p. 4), gezien verzoekster toentertijd een zelfstandige, ondernemende (verzoekster heeft een cosmeticsalon en “*ik heb ook meisjes voor me werken*”, gehoor p. 15, p. 13) en gestudeerde vrouw van 36-37 was, evenmin enige pogingen ondernam om deze relatie en voorgenomen huwelijk af te wenden, noch toentertijd gevlucht is. Verzoekster had ook voordien relaties met mannen (gehoor p. 5). Indien verzoekster voorhoudt dat dit was om publiekelijk de schijn op te houden, dan kan hieruit enkel blijken dat ze verkoos haar beweerde lesbische geaardheid niet publiekelijk te beleven, wat meteen haar onvoorzichtige en zelfs agressieve lesbische gedrag waardoor ze beweerdelijk zou zijn vervolgd, tegenspreekt. Dergelijke vaststellingen vormen eveneens een negatieve indicatie voor verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid.

3.5.4. Aangaande verzoeksters gebrekkige kennis van de leefwereld van homoseksuelen voert zij aan dat dit niet kan afgeleid worden op basis van hetgeen werd gezegd tot verzoekster, dat zij kennis had van de strafwet, dat het lid zijn van organisaties niet zonder gevaar is en veel homoseksuelen zich afzijdig houden van dit gebeuren en dat zij er toch het een of ander van afwist.

Indien verzoekster voorhoudt dat ze omwille van haar lesbische geaardheid naar België is moeten vluchten, dan volgt hieruit tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in haar eigen land als in België, terwijl verzoekster die omwille van een seksuele geaardheid naar België vlucht, weinig interesse vertoonde in de maatschappelijke en juridische positie van homoseksuelen in haar land van herkomst. Verzoekster heeft een onvoldoende kennis gezien haar profiel van ondernemende, gestudeerde vrouw die reeds vele jaren verschillende relaties met vrouwen zou hebben gehad. Dat zij geen concrete antwoorden kan geven, kan dit enkel illustreren.

3.6. Verzoekster herhaalt dat indien zij wordt teruggestuurd, met een aan de zekerheid grenzende zekerheid in de gevangenis zal worden opgesloten, dat deze dreiging zeer concreet is, dat indien zij terugkeert de politie zich aangaande de feiten van 12/11/2012 tegen verzoekster zal keren, dat zij in de gevangenis terecht komt voor een zeer lange duur, dat ze zullen zeggen dat zij een homoseksuele relatie heeft gehad met een jonger (meerderjarig) meisje die zou gedrogeerd zijn geweest (*quod non*) en dat de broers van verzoekster meermaals informatie hebben trachten te bekomen, maar dat de politie hierover geen duidelijkheid wenste te verschaffen.

In casu voert verzoekster geen elementen aan die aantonen of toelaten te geloven dat verzoekster lesbische was, over de jaren heen diverse lesbische relaties had en omwille van haar voorgehouden lesbische geaardheid is moeten vluchten. Verzoekster werd beweerdelijk opgepakt en vastgehouden, doch brengt hier geen enkel bewijs van aan, noch van enig beweerd gerechtelijk vervolg van deze aanhouding. Reeds hoger werd er tevens op gewezen dat verzoeksters onvoorzichtige beleving van haar homoseksualiteit – door het vrijen met F. voor een open raam en het betasten van de dochter van haar *landlord* – allesbehalve doorleefd voorkomt en daarenboven tegengesteld is aan haar ingesteldheid om haar voorgehouden lesbische geaardheid niet publiekelijk te beleven, te meer gezien de bijzonder zware maatschappelijke en gerechtelijke gevolgen in Nigeria. Evenmin is aannemelijk dat de politie geen duidelijkheid wenst te verschaffen aan verzoeksters broer. Verzoekster maakt niet aannemelijk lesbisch te zijn, noch hiervoor vervolgd te worden.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel

48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK